

بین الملل **با تاکید بر ونزوئلا**

تلاش دولت ونزوئلا برای مقصر جلوه‌دادن اپوزیسیون در تحریم‌ها علیه مادورو

ترجمه‌ها از امیرحسین نظری واشینگتن پست

روز سی‌ام ژوئیه، مردم ونزوئلا به خیابان‌ها آمدند؛ برای اعتصاب، یا مشارکت در انتخابات دولت مرکزی برای تعیین اعضای مجلس قدرتمند مؤسسان. مجلس جدید، تنها حامیان مسادورو را نمایندگی می‌کند، اما برای تمام اهالی ونزوئلا تصمیم می‌گیرد. انتخابات در میان بحران‌های ونزوئلا برگزار شد.

به‌مدت چهار ماه تمام آنجا تظاهرات گسترده برپا بود. سرکوب شدن دائمی مخالفان و مذاکرات بی‌نتیجه با دولت، «ائتلاف دموکراتیک اپوزوسیون» را بسبب‌ار شکننده می‌کند.

اکنون پنج سؤال اساسی درمورد این انتخابات مطرح است:

۱. چرا دولت این انتخابات را برگزار کرد؟

دولت می‌گوید هدف، بازگرداندن صلح به کشور متفرق ونزوئلا بود. ولی به‌نظر می‌رسد بیشتر، اقدامی برای تعویق انتخابات‌های از پیش‌تعیین‌شده‌ای بود که احتمال شکست مادورو در آن زیاد بود؛ مثلاً، انتخابات شهرداران در ۲۰۱۷ و انتخابات ریاست جمهوری ۲۰۱۸.

میزان مقبولیت دولت مرکزی در میان مردم، به دلیل ضعف اقتصادی، کمبود غذا و دارو و حکم بحث‌برانگیز دادگاه عالی درمورد مجلس منقنه، حدود ۲۰ درصد ریزش داشته است. اعتراضات به دولت مرکزی تا پیش از انتخابات، دست‌کم ۱۰۰کشته دربرداشت و تنها در روز انتخابات، ۱۰ معترض دیگر کشته شدند.

۲. مجلس مؤسسان چیست؟

رئیس جمهور چاوز در سال ۱۹۹۹ مجلس مشابهی تأسیس کرد تا به مردم قدرت‌های ابتدایی بدهد. اما مجلس مؤسسان جدید، نه‌تنها این قدرت را دارد که قانون اساسی را تغییر دهد، بلکه می‌تواند سایر نهاده‌ا و

به گزارش ایسنا، به نقل از خبرگزاری شینخواه، این کمیته برای آشکار کردن جرایم ارتکابی در چندین ماه تظاهرات ضد دولتی شامل اعدام‌های بدون محاکمه و تخریب اموال عمومی آغاز به کار کرده و به دنبال این است تا بفهمد چه کسانی از اعضای اپوزیسیون از دولت آمریکا خواست‌اند تا علیه دولت کاراکاس دست به تحریم‌های اقتصادی بزنند. دلسی رودیگرز، رئیس این کمیته حقیقت یاب گفت: کمیته شواهدی دارد که دست‌کم یکی از چهره‌های اپوزیسیون یعنی «خولیو بوریس»، رئیس کنگره زمانی را برای درخواست از آمریکا به منظور بلوکه و محاصره اقتصادی ونزوئلا صرف کرده است.اپوزیسیون تحت کنترل بوریس اخیرا کمپین بین‌المللی خود را برای انزوی نیکولاس مادورو، رئیس جمهوری ونزوئلا گسترش دادند. وی و سایر رهبران کنگره در ماه‌های اخیر غالباً به واشنگتن و دیگر کشورهای آمریکای لاتین سفر کرده‌اند تا هدف فشار بین‌المللی بیشتر روی مادورو را دنبال کنند و علاوه بر این، نامه‌هایی را به بانک‌های وال‌استریت ارسال کرده و نسبت به خطرات مالی و ریسک‌پذیری وام دادن به این دولت سوسیالیست هشدار دادند. این کمیته از سوی مجلس مؤسسان قانون اساسی ونزوئلا تشکیل شده و باعث خشم اپوزیسیون ونزوئلا شده که اکثریت کرسی‌های کنگره را در دست داشتند.

توضیحاتی درباره مجلس مؤسسان بحث‌برانگیز ونزوئلا

سازمان‌های قانونی را منحل کند. انتظار می‌رود مجلس مؤسسان جدید در اولین قدم، نمایندگان متمرد را از خدمت منفصل و مجلسی را که مخالف مادورو است، منحل کند. بلافاصله پس از پایان انتخابات، مادورو از مجلس جدید خواست که مصونیت قضایی نمایندگان را لغو و آنان را از طریق کمیسیون حقیقت‌یاب، مجبور به پاسخگویی کند.

این اقدام، باعث ایجاد وضحت مضاعف اپوزوسیون از سرکوب و اتهام‌زنی شد.

روی کاغذ، مجلس مؤسسان می‌تواند خواهان قدرت بیشتری شود و حتی انتخابات ریاست‌جمهوری سال آینده را لغو کند.

۳. خروجی انتخابات چه بود؟ و آیا این نتیجه عادلانه بود؟

اپوزوسیون رأی‌گیری را تحریم کرد و نظرسنجی‌های معتبر پیش‌ازانتخابات نشان داد تنها ۱۵ درصد واجدین شرایط، برای شرکت در انتخابات مجلس مؤسسان ثبت‌نام کرده بودند. کارمندان دولت و دریافت‌کنندگان سب‌دکالای دولتی، شدیداً تحت فشار بودند که در

انتخابات شرکت کنند؛ در غیر این‌صورت آن‌ها با خطر از دست‌دادن شغل یا مزابا مواجه بودند.

اگرچه برخی رسانه‌ها و شاهدان بی‌طرف، از صفای طولانی در یک استادیوم بزرگ کاراکاس برای رای دادن خبیر دادند که آن خود، شامل چند مرکز رأی‌گیری بود، اعلام رسمی مشارکت ۸ میلیون‌نفر –۴۲ درصد واجدان شرایط– توسط اپوزوسیون تکذیب شد و تحلیل‌گران با شک‌وت‌رتدید به این مسئله نگر هستند.

قوانین انتخابات، از پیش، کاملاً مطابق میل مادورو بود، به‌جای سیستم مرسوم –توجه به جمعیت شهرها برای تعیین تعداد نمایندگان– هر مرکز ایالت، دو نماینده و باقی آبادی‌ها یک نماینده خواهند داشت، بدون توجه به‌اندازه و جمعیت هر شهر یا روستا. به‌علاوه، یک‌قسمت از کرسی‌ها اختصاصاً به گروه‌های خاصی، از جمله دانشجویان، کارگران و گروه‌های بومی تعلق داشت. عطف به نفوذ دولت در روستاها، این شیوه جدید به مادورو اطمینان می‌داد که ترکیب مجلس مطبوع او خواهد بود، حتی اگر اپوزوسیون در انتخابات شرکت کند.

در رأی‌گیری خیلی از ناظرانی که معمولاً در برگزاری انتخابات‌ها مشارکت می‌کنند، غایب بودند. سازمان مسئول برگزاری انتخابات در ونزوئلا ۱۴ مورد از ۲۱ بازرسی لازم اتوماتیک را حذف کرد تا تخلفات ثبت نشوند. مثلاً در حوزه‌ها از جوهر قابل پاک‌شدن استفاده شد، افراد مجبور نبودند در شهری که ثبت‌نام کرده‌اند رای دهند و آزاد بودند در هر حوزه‌ای اقدام به رای‌دادن کنند و همچنین تعرفه‌ها حاوی اسامی کاندیداها نبود و فقط اعداد در آن درج شده بود. تمام موارد مذکور، طبق قانون ونزوئلا تخلف محسوب می‌شوند.

۴. واکنش‌های بین‌المللی چه بود؟

تعدادی از کشورهای آمریکای لاتین، آمریکا، کانادا و اسپانیا اعلام کرده‌اند نه نتیجه انتخابات را می‌پذیرند، و

بحران ونزوئلا، تفرقه بر سر چیست؟

مادورو خواهد شد.

دادگاه عالی اعلام کرد این تصمیم در پی آن گرفته شد که مجلس ملی به احکام پیشین این دادگاه بی‌توجهی کرده بود و انحلال مجلس، پاسخ مناسبی به‌این بی‌احترامی بوده است. با وجود این که حکم دادگاه عالی، تنها سه روز بعد تغییرات اندکی یافت و مادورو عقب‌نشینی کرد، بی‌اعتمادی مردم به این دادگاه کاهش نیافت.

اپوزوسیون چه می‌خواهد؟

آن‌ها چهار درخواست اصلی دارند:

- لغو کامل حکمی که دادگاه عالی در ۲۹ مارس تصویب کرد.
- برگزاری انتخابات سراسری برای تمام قوا.
- تشکیل یک شبکه انسان‌دوستانه برای صدور اجازه واردات دارو در مقابل کمبودهای شدید دارویی.

نه تصمیمات آینده مجلس مؤسسان را، پرو هم از وضعیت ونزوئلا ابراز نگرانی کرده بود. تمایل دیگر کشورها برای رد نظرات مجلس مؤسسان بسیار مهم است. در ماه مارچ، دادگاه عالی ونزوئلا، قدرت مجلس ملی را در امور معاملات اقتصادی، قرض‌ها و سرمایه‌گذاری‌های مشترک سلب کرد. اگر اقدامات مجلس مؤسسان توسط دولت‌های خارجی به‌رسمیت شناسخته نشود، بر سرمایه‌گذاری‌ها و تجارت‌های دولت مرکزی ونزوئلا اثر منفی گذاشته می‌گارد.

به‌علاوه، کشورهای زیادی تحریم‌های جدید آمریکا علیه افراد حقیقی عضو دولت ونزوئلا را به‌رسمیت شناخته‌اند و ترامپ، تحریم‌های بسیار شدیدی علیه شخص مادورو وضع کرد و تمام دارایی‌های او را در آمریکا بلوکه کرد، در اثر این تحریم‌ها تمامی شهروندان آمریکا از معامله با مسادورو منع شدند.

اگر منزوی کردن دولت ونزوئلا اتفاق بیافتد و مخالفت عمومی ادامه پیدا کند، برخی از اعضای دولت مرکزی متمایل خواهند شد که مذاکرات را آغاز کنند و یک و برای ثبات اقتصادی و بازسازی تفکیک قوای، دولت ائتلافی تشکیل دهند. اپوزوسیون اما، برای رسیدن به چنین توافق،ی، در هر حال، به تضمین‌هایی نیاز دارند که مطمئن شوند از سوی دیگر آسیب نمی‌بینند؛ مثلاً، تعقیبات قضایی –اصطلاحاً شکار ساحره– یا احکام محرومیت سیاسی و اقتصادی، احتمالاً لازم می‌شود کشورهای دیگری مکان و شرایط برگزاری مذاکرات را برعهده بگیرند. اگر این شرایط مهیا نشوند، دولت تمایل پیدا می‌کند که تنش را با انحلال مجلس و زندانی کردن مخالفان تشدید کند.

در این صورت، مخالفین باید به سلاح متوسل شوند و سرکوب و خشونت تشدید می‌شود.

۴. آزادی تمام زندانیان آزادی.

چرا مجلس مؤسسان؟

در مقابل تظاهرات هرروزه مخالفان، مادورو احساس کرد که لازم است واکنشی نشان بدهد. او که نمی‌خواست تقاضای اپوزوسیون برای برگزاری انتخابات ریاست جمهوری را برآورده کند، تصمیم گرفت مجلس مؤسسان را تأسیس کند.

رئیس جمهور مادورو می‌گوید اپوزوسیون تلاش می‌کند تا او را به‌صورت غیرقانونی سرنگون کند، او مشکلات کشور را به‌گردن جنگی اقتصادی می‌اندازد که علیه دولت او ساماندهی شده است، او با مقصر دانستن اپوزوسیون در تمام این موارد دعه داده بود مجلس مؤسسان اقدامات اپوزوسیون را خنثی می‌کند و کودتگران را شکست می‌دهد و صلح را برای ونزوئلا به ارمغان می‌آورد. در واکنش، رهبران اپوزوسیون تشکیل مجلس مؤسسان را «تلاش مسادورو برای افزایش قدرت و حفظ ن» دانستند. آن‌ها معتقدند تشکیل مجلس مؤسسان و ایجاد یک قانون اساسی جدید باعث می‌شود انتخابات منطقه‌ای در سال ۲۰۱۷ برگزار شود و انتخابات ریاست‌جمهوری که قرار بود دسامبر ۲۰۱۸ برگزار شود، به‌تعویق بیافتد.

آن‌ها همچنین می‌ترسند مجلس مؤسسان که اعضای آن همه چاوپوستا هستند، موقعیت مجلس ملی را شدیداً تضعیف کند و تنها شانس اپوزوسیون برای قدرت گرفتن را از بین ببرند. رهبر سابق مجلس ملی، خولیو بورخس، بیان کرده بود: «تشکیل مجلس مؤسسان، یک مکل‌پردازی برای فریب مردم ونزوئلا و تقویت کودتا است.»

مستقل

پنج‌شنبه ۹ شهریور ■ شماره ۲۲۶

دیدگاه

در ونزوئلا، قدرت دست یک کارتل مواد مخدر است

جکسون دیل–واشنگتن پست، ترجمه از مستقل

نام ونزوئلا به نرخ بالای تورم، ربه دوم این کشور در جهان از لحاظ نرخ قفل و کمبودفلج‌کننده غذا، دارو و کالاهای اساسی پیوند خورده است.حکومت اقتدارگرای این کشور، فعالان سیاسی منتقد را زندانی می‌کند. مثلاً شهردار سابق کاراکاس و رهبر ارشد اپوزیون، لئوپولدو لویز، از چندسال پیش در این کشور محبوس است. دولت ونزوئلا به نقض حقوق بشر متهم است، همچنین در این کشور، اهالی مطبوعات و روزنامه‌نگاران مستقل بازداشت و شکنجه می‌شوند.

همه این موارد، لآن به وضوح ثابت شده‌اند و این مسائل به‌تازگی مورد توجه رهبران کشوران آمریکای لاتین قرار گرفته است؛ رهبرانی که در این سال‌ها تلاش می‌کردند جنایات چاوز و دولت اقتلایی–بولیواری او را مسکوت نگه دارند یا اسام‌ا رد کنند.

چیزی که معمولاً مغفل مانده، عامل پیچیده‌ای است که تغییرات سیاسی و بازسازی‌های اقتصادی را در این دولت فرومانده غیرممکن می‌کند؛ اینکه رژیم چاوز که پس از مرگ او توسط مادورو رهبری می‌شود، تنها باتوق برخی چپ‌های دیوانه و درشکسته نیست، بلکه پانگاهه یکی از بزرگ‌ترین کارتل‌های مواد مخدر دنیا است.

از هشت‌سال پیش که کماندوهای کلمبیایی لهتاپ یکی از اعضای ارشد «فراک»–کارتلی که در قاچاق مواد مخدر دست دارد– را ربودند، مشخص شد که چاوز به کارتل‌های چپ‌گرای کلمبیا پناه داده و به آنان اجازه داده کوکائین را با کمک ارتش ونزوئلا، از خاک این کشور به ایالات متحده منتقل کنند. این روند ادامه داشت تا اعتراضات یکی از محافظین سابق چاوز، در سال ۲۰۱۵ از آمریکا منتشر شد و کارتیل روزهیماه‌مغلا شناخته شد.)۱) به گزارش خبرگزرای‌های‌متعد (یونسده در اینجا به گزارشی از فاین‌پالیسی اشاره کرده است) لیمیژی سالارز –رئیس سابق امور امنیتی ونزوئلا– با دادستان‌های فدرال آمریکا–که در حال انجام تحقیقات گسترده جانی علیه ژنرال‌ها و مقامات رسمی ونزوئلا بودند– همکاری کرد. طبق گزارش‌های او دیوسدالو کابویو رئیس اسبق مجلس ملی و نر فوم حکومت–رهبر مجرمین است.

یک روز پس از رسیدن سالارز به واشنگتن روزنامه ABCاسپانیا گزارشی دقیق راچاپ‌یک به‌پرونده درحال گسترش علیه کابویو منتشر کرد. پس از آن هم، خبرنگار ABC، ایمیلی پلاسکو، کاتبی را معرفی کرد که در آن یونسده اتهامات سالاراز و دیگر مجرم‌ان را شرح داده است. در این گزارش آمده است که رژیم کومنیست کوبا و یک حزب مشهور لبنانی در قاچاقی مواد مخدر دخالت داشته‌اند(۲) در ادامه گزارشی طولانی از وال‌استریت‌ژورنال آمده بود که توضیح می‌داد کارتل کابویو ونزوئلا را تبدیل به قطب قاچاق کوکائین و پیش‌شویی کرده است. پاسخ کابویو از تاکتیک همیشگی رژیم پیروی می‌کرد؛ حمله به رسانه‌ها، یک ماه پیش از آن، او روسویی ارائه دادخواستت در ۲۲ روزنامه‌نگار سه رسانه مطرح این کشور را طراحی کرده بود. این رسانه‌ها جزئیات گزارش‌های پلاسکو را منتشر کرده بودند. در اوایل مه ۲۰۱۵ یک فاضل روزهیماه‌نگاران را مطابق میل سایبو محکوم کرد. علت این حکم کاملاً واضح است: قوهقضائیه ونزوئلا مدتها است در دست چاوپوستا‌ها است. روزنامه‌نگاران ممنوع‌الصحخ شدند و دست‌نور داده شد برای برای یک هفتگی به دادگاه مراجعه کنند؛ اختناق کامل، یکی از سه روزنامه مذکور، ل‌اناسیونال بود. مدیرمسئول اناسیونال، میگل اتریکه اوترو، به تبعید محکوم شد. در ادامه ماه مه ۲۰۱۵ او به واشنگتن سفر کرد تا از ایالات متحده کمک طلبید. او به من گفت: «رژیم کاملاً مستأصل است و می‌خواهد اتهاماتی را که اعتبار باقی‌مانده‌اش را زیر سوال می‌برد به سوی دیگر منحرف کند. در حالی که چپ‌گرایان ونزوئلا و چپ‌های افراطی آمریکا امیدوارند حملات به اپوزوسیون و رسانه‌ها منحرف شود، هیچ‌کس نمی‌خواهد به ارتباط با قاچاقچیان موامخدر متهم شود.» اوترو در ادامه گفت: «این اقدامی بسیار جدی برای تلاش رژیم است. تنها راه پیش روی آنان برای ادامه مسیر این است که اتهامات را توطئه راست‌گرایان در میامی و مادرید معرفی کنند و اعلام کنند رسانه‌هایی که این اخبار را منتشر می‌کند بخشی از عمال این توطئه هستند.» دقیقاً مشخص نیست چه‌زمانی بازرسان آمریکا نتایج تحقیقات را علیه کابویو و عواملش منتشر کنند. اگرچه تلاش‌های ایالات متحده موفقیت‌آمیز به‌نظر نمی‌رسد و مثلاً تلاش برای بازداشت ژنرال ارشد هوگو کاراپائخال، رئیس سابق سازمان اطلاعات ونزوئلا در اروپا ناموفق ماند، اما افشای بیشتر رژیم و درج هرگونه اطلاعاتی، می‌تواند به‌سادگی باعث انزوی رژیم بشود. به‌هفته اوترو، کابویو یکی از سفیرانی است که برای میراث چاوز می‌جنگند؛ بنابر اخبار اوترو، دو نفر دیگر، مادورو و دختر چاوز هستند. در میان این سفنر و حتی رهبران ارتش، تنها کابویو با قاچاقچیان کوکائین در ارتباط است. مانند همه رهبران اپوزوسیون، اوترو نیز امیدوار است که این مشکل با رسیدن ونزوئلا به دموکراسی حل شود.

۱) بنابر افشاگرایی‌های روزنامه‌نگاران و رسانه‌های مستقل، از جمله ایسپات‌کریب، این کارتل دقیقاً بخشی مخفیانه از ارتش ونزوئلا است. لازم به‌ذکر است با‌دیگار مذکور، پس از آزادی از آمریکا به ونزوئلا برگشت و در آنجا با استقبال خوبی مواجه شد. ۲) بنابر اطلاعات دتر کرده از سرویس‌های اطلاعاتی غربی، این گروه مشهور، کار بول‌شویی را در اروپا آغاز کرد و از همان ابتدا میلیون‌ها دلار بول حاصل از قاچاقی مواد مخدر را به خاورمیانه فرستاد. مورد صرف این پول‌ها، خرید سلاح گزارش شده است. یک بانک کانادایی–لبنانی در این میدان‌تلاخ دلیل بوده است. گفتنی است، گزارش مختصر این بول‌شویی در اسناد پاناما هم ذکر شده است.

ادامه تنش‌ها پس از انتخابات ونزوئلا

جهان باید در برابر دیکتاتوری بایستد

نویسنده: آنا کوبائینا/ مترجم: روزه آرش

منبع: دیلی سیگنال-دیپلماتی ایرانی

دیپلماسی ایرانی؛ ونزوئلا در دیکتاتوری فرورفته و تلاش هماهنگ بین المللی برای جلوگیری وخیم تر شدن این شرایط ناخوشایند لازم است. در ۳۰جولای، نیکولاس مادورو سوسیالیست سرسخت، انتخاباتی جعلی و بسیار محدود را برگزار کرد. در نتیجه تمام ۵۳۵ کرسی مجلس مؤسسان جدید با‌نامزدهای حزب سوسیالیست مادورو پر شدند. مجلس مؤسسان قانون اساسی ونزوئلا را با‌نویسی، اعضای مخالف را از مجلس فعلی بیرون و قدرت را در شش ماه آینده تقویت کرده است. در روز انتخابات نیروهای امنیتی ۱۶ تظاهر کننده بی‌گناه را کشتند. ویدیوهای نشان می‌دهد که گارد ملی آتش مستقیم به سوی جمعیت غیرمسلح گشود و به بیمارستان‌ها و ساختمان‌ها حمله کرد. با گذشت ۱۲۱روز از تظاهرات ضد دولتی، ۱۳۰ فرد بی‌گناه کشته و بیش از ۲۵۰۰ نفر مجروح شده اند و سرنوشت بیش از ۳۴۰ نفر نیز مشخص نیست. این تاریخی غریب در ونزوئلا است. زندان‌های مادورو رکورد زندانیان سیاسی را شکسته اند. دولت ونزوئلا تا کنون هیچ گانه تا این حد در تعارض با خواسته‌های مردمش نبوده است. در عرصه بین المللی ۴۰ کشور به سرعت از قبول نتایج این انتخابات که انتخابات شرم نام گرفته، سزاه زد اند. کشورهایمانند ایالات متحده، کانادا، آرژانتین، برزیل، شیلی، کلمبیا، کاستاریکا، مکزیک، پاراگوئه و پرو در این ردیف هستند. پارلمان اروپا نیز نتایج انتخابات را محکوم کرد. اگرچه نیکی هیل، سفیر ایالات متحده در سازمان ملل متحد، به شدت مخالفت خود با انتخابات شرم را نشان داد اما دولت ایالات متحده مطابق معمول با رویکردی ضعیف سکوت خود را حفظ کرد. دولت ترامپ تلاش کرد تا به مادورو درباره برگزیدن راهکارهای غیردموکراتیک هشدار دهد. نکته اینجاست که کودتای سیاسی مادورو هنوز بر پایه‌های لزان استوار است. در ونزوئلا تنها ۱۹۵ میلیون نفر برای رای دادن ثبت نام کردند. نرخ تأیید مادورو وی عدد ۱۵ درصد ایستاده است. مادورو اعلام می‌کند که حزبی ۸،۱ میلیون رای را به دست آورده است درحالی که آمار تنها ۲،۵ میلیون رای را برای آن‌ها می‌داند. به این ترتیب او حداقل در ۵،۶ میلیون رای دست برده است. شرکت «اسمارت ماتیک» که یک شرکت چند ملیتی است و برنامه تکنولوژیک لازم برای رای گیری و سرویس‌های انتخاباتی در انتخابات ونزوئلا از سال ۲۰۰۴ را ارائه می‌دهد مدعی است که اختلافی میان تعداد رای دهندگان ثبت شده در سیستم و تعداد اعلام شده وجود دارد. این اختلاف نزدیک به یک میلیون نفر است. آنتونیو مویچاک، رئیس اجرایی این شرکت با بیان اینکه انتخابات اخیر دستکاری شده است، گفت: این شرکت این اختلاف را علیه دولت ونزوئلا اعلام نمی‌کند اما تعداد اعلام شده با تعداد رای دهندگان ثبت شده در سیستم یکسان نیست. در همین راستا تیمی سی لوسنا، رئیس شورای انتخابات ملی ونزوئلا با رد ادعای شرکت اسمارت ماتیک گفت: این ادعاهای غیر مسئولانه بر اساس پیش‌بینی‌ها بدون هیچ گونه مبنای اطلاعاتی انجام گرفته است. وی ادامه داد: اسمارت ماتیک تنها مسئول سرویس‌های فناوری است و دیگر هیچ مسئولیتی ندارد. اتفاق MUD اپوزیسیون ونزوئلا که تظاهرات خشونت آمیز خیابانی را از اوایل ماه آوریل سال میلادی جاری رهبری می‌کند، وعده داده بود که انتخابات را از طریق بستن جاده‌ها برای جلوگیری از حضور مردم در حوزه‌های رای گیری متوقف خواهد کرد. نیکولاس مادورو، رئیس جمهوری ونزوئلا، روز چهارشنبه یادهم مراد در یک سخنرانی تلویزیونی ادعای تقلب در انتخابات شرکت فناوری بریتانیایی را ناشی از فشار ایالات متحده آمریکا و بریتانیا دانست و گفت اگر تحریم اپوزیسیون و تظاهرات خیابانی نبود میزان مشارکت در انتخابات روز گذشته جمع می‌شد قانون اساسی ونزوئلا شاید ده میلیون نفر نیز تجاوز می‌کرد. مخالفان مادورو، در ونزوئلا از تصمیم اخیر مقامات کشورهایی مانند کلمبیا، مکزیک و پاناما در همراهی با تحریم‌های مقامات دولتی که از سوی آمریکا وضع شده است، استقبال کرده اند. این چنین تصمیمی را گامی مثبت به رهبری ترامپ برای حل مشکل در ونزوئلا می‌دانند. اما بیشتر از این لازم است. از نظر آن‌ها هزینه‌های دیپلماتیک علی‌الخصوص از سوی کشورهای آمریکای جنوبی باید انجام شود تا دموکراسی در ونزوئلا بار دیگر در راس کار قرار بگیرد.